

GRUPA WAROWNA W LESIE MATERNICE

TRUDNA DROGA DO LOKALIZACJI GRUPY WAROWNEJ

Rejon Hronova chronić miała grupa warowna Jírová hora – trzecia największa w Czechosłowacji. Jej zadaniem było blokowanie ruchu wroga przez Náchod w głąb kraju. Ta kluczowa rola miała duże znaczenie podczas projektowania tych umocnień. Grupa warowna w ostatecznej formie liczyć miała dziewięć obiektów w najwyższej klasie wytrzymałości połączonych pod ziemią. Dużym problemem dla lokalizacji grupy było dominujące wzgórze Turov i możliwe umieszczenie na nim wrogiego punktu obserwacyjnego. Lokalizacja przed wzgórze Turov skutkowałą znacznym przedłużeniem linii, zwiększeniem kosztów oraz koniecznością zejścia z dogodnej pozycji na garbie terenowym. Nawet położenie na wzgórzu Na Perném koło miejscowości Chlívce nie było idealne. Grupa warowna Dobrošov pozostawała poza maksymalnym zasięgiem ognia. Dopiero osobista ingerencja generała Husárka oraz Krejčíego zdecydowała o ostatecznym umieszczeniu w lesie Maternice.

„Ci 20-letni czescy młodzieńcy różnili się od innych żołnierzy II wojny światowej.

Poszli tam dobrowolnie. Byli elitą w najlepszym tego słowa znaczeniu. Mogli zostać w domu w protektoracie, ożenić się i spokojnie pracować dla rzeszy Hitlera, jak większość ich współobywateli.

Ale coś, co nazywa się poczuciem obowiązku, sumieniem, patriotyzmem lub niechęcią do wstydu, nie pozwalało im na to.”

SKŁAD GRUPY WAROWNEJ

Grupa warowna składała się z dwóch schronów artyleryjskich, jednego z możliwością prowadzenia ognia na wschód, drugiego na zachód. Innymi obiektami były wysuwana obrotowa wieża artyleryjska, kopuła moździerzowa, schron wejściowy oraz cztery schrony piechoty T-JH-S 8, 9, 10 oraz 15. Kształt części podziemnej określony był wydłużoną formą grupy warownej.

Umieszczenie obiektów artyleryjskich na obu skrzydłach grupy nie było zbyt częste. Kolumny zaopatrzeniowe miały ze stacji kolejowej Červený Kostelec przejeżdżać przez Kostelecké Končiny i Zbečník całkowicie ukryte przed obserwacją wroga. Grupę warowną obsadzić miało około 650 żołnierzy V. batalionu 17 Pułku Pograniczników skoszarowanego w miejscowości Červený Kostelec wzmocnionego półtorej kompanią piechoty do walki na powierzchni grupy warownej. Budowa grupy do czasu umowy monachijskiej nie została zakontraktowana, prace miały rozpocząć się w 1939 roku.

WYPOSAŻENIE GRUPY WAROWNEJ

Po ukończeniu artyleria ciężka składać się miała z ośmiu haubic 10 cm vz. 38, czterech moździerzy 12 cm oraz jednego moździerza 9 cm umieszczonego w strzelnicy schronu piechoty. Grupa warowna ogniowo miała działać w kierunku Bramy Náchodskiej, Hronova, Zbečniku, Stárkova, Odolova i Rтынě. Z powodu licznych martwych pól na przedpolu grupy zamierzano wyposażyć w moździerze także sąsiednie izolowane obiekty T-S 18 oraz T-S 23. Podziemie miało zapewnić załodze niezbędnego zaplecza. W jego skład wchodziła stacja filtrów, elektrownia, magazyny paliwa, magazyny amunicji, koszary, ambulatorium. Amunicję transportowano wagonami kolejki wąskotorowej.

